

Kristina Bakkær Simonsens dimissionstale

Taler

Kristina Bakkær Simonsen
lektor i statskundskab, Aarhus
Universitet

Dato

22. juni 2024

Sted

Hermanns, Tivoli Friheden,
Aarhus

Arrangørerne af jeres dimissionsfest kontaktede mig med følgende spørgsmål (jeg citerer):

”Er du kvinden for at sende os godt afsted videre ud i livet som kommende konger og dronninger af det djøffede Danmark og lade os få et indblik i, hvilke nye spændende udfordringer den vej måske kan byde på?”

Sjovt og kækt formuleret – og svaret på spørgsmålet er naturligvis nej...

...

Det kan jeg godt se nu, at jeg måske skulle have sagt lidt tidligere...

...

For sandheden er, at jeg ca. ingenting ved om det djøffede Danmark. Siden jeg selv blev bachelor, har jeg levet en beskyttet tilværelse bag forskellige universiteters mure, langt væk fra sagsakter, departementschefer, kommunalbestyrelser, principal-agent-problematikker og paragraf et-eller-andet-spørgsmål...

Men så så man mig alligevel stå her, fordi jeg blev så glad for at få den invitation, at jeg ikke kunne gøre andet end at sige JA.

Endelig kom der en sjov og begejstret e-mail midt i et semester, som har været det stik modsatte.

...

Nu sidder der nogle bachelorstuderende, som har haft mit fag, og tænker ”OK, vi vidste ikke, at vi var så uudholdelige” ... Bare rolig: Det handler på ingen måde om jer – faktisk har I været dette semesters lyspunkt, optur, og solskin.

...

Men hvis jeg skal være ærlig (og nu tager jeg en stor chance, for sådan noget plejer en forelæser ikke stå og udbasunere), har det seneste år været op ad bakke. Det har været hårdt og slidsomt og fyldt med nederlag og modgang. Og jeg har været skuffet, følt mig kørt over, været ked af det og frustreret.

...

Nu sidder der nogen arrangører og tænker, det var ikke lige dén energi, vi havde forestillet os, at dimissionstalen skulle indvarsle, og bare rolig: Det skal nok blive spas og løjer om lidt.

...

Men jeg tror, jeg deler det hårde med jer, fordi det også er der: I studielivet og ude i det djøffede Danmark. Der er helt sikkert nogle af jer, der også har haft et pissehårdt semester, et pissehårdt år, en pissehård bachelor. Og andre af jer kommer til at få en hård periode på et andet tidspunkt i jeres liv.

Og så er det nu, man forventer, at jeg fortæller, hvordan man kommer på den anden side som i den der lækre musikvideo med Tobias Rahim i bar kas', der synger om at have savnet solen alt for længe men pludselig er kommet fri af mørket...

Den snuptagsløsning har jeg desværre ikke.

Men jeg kan fortælle jer noget andet, og det er, hvor jeg har fundet mine lysglimt det seneste år i.

Jeg har fundet mine lysglimt i:

At gøre noget uvant – kaste mig ud på dybt vand I stedet for at pakke mig selv ind og gemme mig væk, som nok var det, jeg havde allermest lyst til til tider, så har jeg brugt den der rå fornemmelse, som modstand også giver én, til at stille mig frem og bryde de vante rammer. Kastet mig ud på lidt dybt vand, tænkt ”fuck det” og lad os se, hvad der kan ske. Det har været frigørende.

At lytte – når jeg kunne – til de påmindelser, jeg trods alt har fået, om at jeg alligevel dur til noget og at andre ser mig. Måske ikke lige i forhold til det, jeg troede, jeg skulle ses for, men noget andet, mere menneskeligt.

Og her kommer I ind i billedet: Tak for opgaven – også selvom jeg er fuldstændig fejlcastet til den, for den giver mig lov til at stille mig frem og bryde de vante rammer og minder mig om, at der i hvert fald er nogen, der synes, jeg dur til noget

...

Og nu kommer vi så til det, det skal handle om – at sende jer ud i verden.

Måske pga. det hårde år, jeg haft, er jeg blevet lidt ekstra modtagelig... Fx så drikker jeg en kop te hver morgen, og min te medfølges altid af sådan et ”inspirational quote”, som skal give én lidt at tænke over – sådan noget som:

Master the unknown by knowing your deep self
Your base should be accurate and your projection should be accurate
Mind dwells in the sound and sound dwells in the mind
Min yndlings: Ask yourself who am I and what am I doing?

Og mens jeg har forberedt mig på min tale i dag, så er der altså gået lidt Svend Brinkmann i den og jeg blev inspireret af te-citaterne til at lave min egen liste over livsråd og lomme filosofi til jer – og også lidt til mig selv.

Og her går det så op for mig, hvor djøffet det er at lave en liste og kalde det en tale – så måske jeg alligevel er kvinde for at sende jer godt af sted videre ud i livet som konger og dronninger af det djøffede Danmark.

I hvert fald kommer her min liste:

Livsråd og lommefilosofi for fremtidens konger og dronninger af det djøffede Danmark (og lidt til mig selv):

Tag den med jer ud i det djøffede liv, I skal til at leve, og til de tider, hvor I møder modstand

Vid, at der er mange rigtige veje at gå – du skal nok finde mindst én af dem

Vær ikke ked af dine kolde, djøffede hænder – medmindre du faktisk ægte har så kolde hænder, at der er en medicinsk betegnelse for det, som i mit tilfælde – men for alle andre: verden skal nok lære at sætte pris på de kolde hænder og i mellemtiden kan vi give hinanden iskolde high-fives

Du træffer dårlige beslutninger, når du er sulten

Din p-værdi er ikke bedre end kvaliteten af din stikprøve

Brug cykelhjelme

Alle skuffer over tid – tilgiv dem og tilgiv dig selv

Lær at skændes ordentligt

Barndomsvenner er guld værd, men det er de venner, man får som voksen også – byd de nye mennesker, der gerne vil ind i dit liv, velkommen, hele livet

Selvom din habitus og dertilhørende kulturelle kapital giver anerkendelse, så husk, at hvad der anses for anerkendelsesværdigt, er grundlæggende arbitrært

Carpe diem men – drøm også om fremtiden, fordi den er spændende og sætter det, du laver lige nu, i perspektiv

Carpe diem men husk også at se tilbage og opdag, hvor meget der er sket og hvor langt, du er nået, også selvom det ikke føltes sådan i øjeblikket

Svar på dine venners beskeder

Kom til tiden

Fejr dig selv – og endnu bedre: fejr dem, der er omkring dig

Husk, at du er vigtig, men du er ikke vigtigere end de andre

Fortæl det til andre, når du tænker noget godt om dem. Alt bliver bedre, når vi opdager, at andre ser os og det, vi gør

Work hard, play hard

Stop med at have ondt i røven over andres succes

Styr din indbakke før den styrer dig

Klap dig selv på skulderen

Stå op mod verdens tyranner og skrankepaver – særligt dem, der findes inde i dig selv

Sig tak

Du er en lige så stor kliche som dem, du peger fingre ad

Dyrk en underlig hobby

Spørg dig selv ”måler vi det, vi tror vi måler”

Vær principfast og stædig, når det gælder

Det er ikke vigtigt at vide, om du arbejder induktivt eller deduktivt, så længe du ved, hvad du laver

Universitetet er din svendeproe, men du bliver aldrig færdig med at lære, og det er en god ting

Der er også en fremtid for dem af os, der ikke elskede offentlig forvaltning

Vid, at der er mange rigtige veje at gå – du skal nok finde mindst én af dem

Det var min liste.

Tillykke til jer alle – med det hårde og det lette!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/kristina-bakkaer-simonsens-tale-ved-dimissionsfesten-for-statskundskabsbachelorerne-fra-institut-for-statskundskab>